

Unió Mèdico-Farmacèutica de Catalunya

MEMORIA LLEGIDA EN LA JUNTA GENERAL
DEL DIA 30 DE GENER DE L'ANY 1921

Honorable senyor, senyors.

Germans tots en mutualitat

Es avui la segona vegada que tinc l'honor de dirigir-vos la paraula per a fer-vos l'història de lo que ha passat dins de la nostra Unió Mèdico-Farmacèutica de Catalunya, corresponent-li avui la de l'any ja finit de 1920. Y no com a cosa d'atzar, sinó com a cosa matemàtica, calculada prèviament, ens tornem a trobar en el mateix lloc on érem l'any passat, de la mateixa manera que la terra donant voltes al sol torna al cap d'un any a ocupar els mateixos punts que ocupava al començament del seu propi moviment.

Heu's aquí, senyors, per què, avui com ahir, ens tornem a reunir en aquests salons dits del Col·legi de Metges de la província de Barcelona, salons que els considerem com de casa nostra, com de la nostra Casa Pairal, com abans consideràvem que ho eren i encara creiem que ho són els del Col·legi d'Apotecaris, on es celebraven les primeres reunions. Però realitzat definitivament el maridatge entre Metges i Apotecaris, afermada la Unió entre uns i altres, constituïda la mutualitat indisoluble anomenada Unió Mèdico-Farmacèutica de la nostra aimada Catalunya, no es podia de menys que escollir per a les nostres gran reunions el lloc representatiu de la potencialitat de la mateixa. Si la Unió Mèdico-Farmacèutica de Catalunya, no és altra cosa que l'acoblament de la gran família de Metges i Apotecaris per a ajudar-se i auxiliar-se mutuament, uns als altres, en llurs necessitats i penes, no és estrany que, com a família que som, escollim les nostres Cases Pairals per a celebrar tots plegats les festivitats més grans de l'any.

Seguint el costum establert des de fa molts anys, les reunions de la Junta Directiva s'han vingut celebrant a casa del nostre digne germà gran de la colla i triat el moment per a reunir-vos a tots vosaltres, per a donar-vos compte del nostre comès, per a complir amb un deure que amb vosaltres teníem, per a exposar-vos la marxa financiera de la Casa, *que per cert no pot ésser més falaguera*, us hem cridat a la Casa de tots. Si-gueu-hi ben vinguts!

I aquí ens teniu complint l'article 64 del nostre Reglament, a on després de conèixer-nos els uns als altres, si alguns encara no ens coneixem, podeu expressar amb tota franquesa, guiats sempre pel més gran sentiment de germanor i portats pel més gran desig de concòrdia i de progrés, l'esperit del vostre pensament i dir-nos si en el que hem fet hem complert el vostre manament o hem mancat en qualque cosa, i si trobeu avui amb nosaltres aquella mateixa confiança que vosaltres, en altre temps, hi havíeu dipositada.

En el primer cas, lloat sigui Déu! ens en donarem per molt satisfets i no ens sabrà pas gens de greu el

temps que hi hem esmerçat, i en el segon penseu que no sigut pas per mala voluntat, ans al contrari, aquesta l'hi hem posada tota, ni una mica n'hem sostreta de la molta que teniem, ha sigut solament filla de la nostra curta intelligència que no ens ha donat per a més, i de vosaltres perquè coneixent-nos com ens coneixeu ens vàreu enlairar a un lloc que intelligentment no podríem ni devíem ocupar.

Les reunions de la Directiva han tingut lloc, com hem dit, a casa del senyor President i han vingut celebrant-se amb tota regularitat, essent totes les qüestions sotmeses a les nostres deliberacions tractades amb tota cura, amb mires sempre enlairades perquè en llurs acords hi resplandeixi sempre la claretat, l'interès i el prestigi de la Societat, a l'ensem que el bé de cada un del seus components. Els acords han sigut sempre presos per unanimitat.

Hem arribat, senyors, en el 28 anys de vida de la nostra Societat, i a fe que aquest any ha assolit un dels èxits més grans que mai hagi pogut tenir, hem tancat el balanç amb un sobrepuig mai vist dins la nostra Unió. Hem sobrepujat el balanç de l'any passat amb 12.403'68 pessetes.

Si passem revista als balanços fets en els deu raders anys, solament ens trobarem que s'hi acostava una mica el balanç fet l'any 1913 que amb relació al del 1912 li porta un sobrepuig de 10.615'60 pessetes. De manera que sobre d'aquest que ha sigut el major obtingut, aquet any encara el sobrepuigem amb 1.788'08 pessetes. En canvi, durant aquests deu anys havíem tingut baixes tan importants com la que representa la soferta l'any 1915 amb relació a l'any 1914 que va ésser de 8.581'50 pessetes. Es veritat que l'any 1914 va ésser el que més cabals havia conquerit la Unió, puig vàrem arribar a 189.698'85 pessetes; però també és veritat, desgraciadament, que des de l'any 1915 fins al 1919 inclusivament anàvem devallant seguidament, i fins arribàrem a perdre 16.204'83 pessetes. Aquest any, gràcia a Déu, n'hem conquerides 12.403'68 pessetes, de manera que en manquen molt poques, 3.801'15 pessetes, per a poder conquerir les posicions que ocupàvem l'any 1914, i això fa que ja tornem a passar de les 180.000, puig tanquem el darrer balanç amb 185.897'70 pessetes.

Això demostra, com vos dèiem l'any passat, que la nostra Unió és forta i encara que sofreixi alguna sotragada se'n pot refer tot seguit, que ella no se'n sent de les calamitats públiques encara que aquestes facin trontollar tot el món.

I també us dèiem que no deixava d'ésser paradoxal el que passava en la nostra Unió, i avui ens hem de refermar en el mateix, puig a pesar de tot, el nostra devallament va començar el primer any de la gran catàstrofe mundial, i que l'últim, el de 1918, vàrem tancar amb un dèficit d'a la vora de 6.000 pessetes, com si la nostra Societat, sense tenir-hi res que veure, se sentís commoguda i trasbalsada per aquella bogeria que tantes vides i cabals se n'emportà; però firmada la pau, el dèficit que va ésser solament de unes 2.000 pessetes i encara que aquesta no estigui prou afermada